DZIENNIK URZĘDOWY
MINISTERSTWA BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH

Warszawa, dnia 20 czerwca 1964 r. Nr 7 Poz. 21

TREŚC:

Zarządzenie Ministra:

21.

ZARZĄDZENIE nr 112 MINISTRA BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH

z dnia 5 czerwca 1964 r.

w sprawie dostosowania przepisów z zakresu wynalazczości do szczególnych warunków istniejących w resorcie Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych

(znak: TE-5-0524-11/64)

Na podstawie § 88 Uchwały nr 74 Rady Ministrów z dnia 5 lutego 1963 r. w sprawie zasad organizowania, kierowania i koordynacji spraw wynalazczości, rozpowszechniania projektów wynalazczych oraz zasad wynagradzania i finansowania w zakresie wynalazczości (Mon. Pol. nr 18, poz. 100) oraz w związku z § 2 ust. 1 zarządzenia Przewodniczącego Komitetu do Spraw Techniki z dnia 10 czerwca 1963 r. w sprawie zasad ogranizacji i zakresu działania służb technicznych w dziedzinie wynalazczości (Mon. Pol. nr 53, poz. 268), w celu dostosowania powołanych przepisów do szczególnych warunków istniejących w jednostkach organizacyjnych resortu Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych, w porozumieniu z Komitetem Nauki i Techniki oraz Zarządami Głównymi Związków Zawodowych: Pracowników Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych, Pracowników Przemysłu Chemicznego i Pracowników Gospodarki Komunalnej i Przemysłu Terenowego zarządza się, co następuje:

§ 1. Wprowadza się:

1) przepisy dostosowujące postanowienia powołanej na wstępie uchwały nr 74 Rady Ministrów do szczególnych warunków istniejących w resorcie Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych, stanowiące załącznik nr 1 do zarządzenia.

2) przepisy dostosowujące organizację spraw wynalazczości w resorcie Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych do postanowień powołanego na wstępie zarządzenia Przewodniczącego Komitetu do Spraw Techniki z dnia 10 czerwca 1963 r., stanowiące załącznik nr 2 do zarządzenia.

§ 2. Traci moc zarządzenie nr 46 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materałów Budowlanych z dnia 14 marca 1961 r .w sprawie wynalazczości pracowniczej w resorcie Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych (Dz. Urz. MBiPMB nr 6, poz. 24).

§ 3. Zarządzenie wchodzi w życie w dniu 1 lipca 1964 r.

MINISTER
M. Olewiński

Załącznik nr 1 do zarządzenia nr 112 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 5 czerwca 1964 r.

Załącznik zawiera przepisy, dostosowujące przepisy uchwały nr 74 Rady Ministrów z dnia 5 lutego 1963 r. w sprawie zasad organizowania, kierowania i koordynacji spraw wynalazczości, rozpowszechniania projektów wynalazczych oraz zasad wynagradzania i finansowania w zakresie wynalazczości (Mon. Pol. nr 18, poz. 100) do szczególnych warunków w jednostkach organizacyjnych podległych Ministrowi Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych i przez niego nadzorowanych.

Przepisy wstępne

I. 1. Przez użyte w załączniku określenie:

a) zjednoczenia — należy rozumieć zjednoczenia (zarządy) podległe i nadzorowane przez Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych oraz Zjednoczone Zakłady Stolarki Budowlanej,

b) zakłady — należy rozumieć przedsiębiorstwa (z wyjątkiem przedsiębiorstw podporządkowanych Centrali Materiałów Budowlanych — Zarządowi Przedsiębiorstw), instytuty naukowo-badawcze oraz zakłady badań i doświadczeń,

c) projekty wynalazcze lub projekty bez bliższego określenia — należy rozumieć pracownicze projekty wynalazcze (pracownicze wynalazki, wzory użytkowe i projekty racjonalizatorskie),

d) przepisy prawa wynalazczego — należy rozumieć ustawę z dnia 31 maja 1962 r. — prawo wynalazcze (Dz.U. nr 33, poz. 156),

e) przepisy uchwały nr 74 Rady Ministrów — należy rozumieć uchwałę nr 74 Rady Ministrów z dnia 5 lutego 1963 r. w sprawie zasad organizowania, kierowania i koordynacji spraw wynalazczości, rozpowszechniania projektów wynalazczych oraz zasad wynagradzania i finansowania w zakresie wynalazczości (Mon. Pol. nr 18, poz. 100),

f) projekt budowlany — należy rozumieć dokumentację projektowo-kosztorysową, o której mowa w § 24 ust. 4 uchwały nr 74 Rady Ministrów.

2. Przez powołane w załączniku niniejszym na marginesie z lewej strony przepisy należy rozumieć przepisy uchwały określonej w ust. 1 pod lit. e).

II. Zgłoszenia prac i projektów z dziedziny wynalazczości

(Rozdział 3 uchwały nr 74 Rady Ministrów)

do § 7 — § 1. 1. Departament Techniki, zjednoczenia i zakłady powinny posiadać obowiązujące formularze zgłoszeń pracowniczych projektów wynalazczych.

2. Twórca projektu zgłasza swój projekt na znormalizowanym formularzu zgłoszeń, wypełniając go w 2 egzemparzach i dołączając niezbędną do oceny projektu dokumentację techniczną określoną w § 12 pkt 1) również w 2 egzemplarzach (opis techniczny, wystarczająco zrozumiały rysunek lub szkic techniczny oraz arkusz obliczenia przewidywanych efektów).

do § 7 ust. 3 — § 2. 1. Każdy projekt zgłoszony przez własnego pracownika danego zakładu wciągany jest do rejestru projektów wynalazczych (zwanego dalej rejestrem projektów) wprowadzonego odrębnie na każdy rok.

2. Projekty otrzymane bezpośrednio od twórców niezatrudnionych w danym zakładzie lub za pośrednictwem innych jednostek — powinny być również wciągnięte do rejestru projektów i traktowane na równi z projektami własnych pracowników chyba, że projekty te nie dotyczą działalności zakładu.

W tym przypadku projektu nie należy wciągać do rejestru, lecz przekazać go do właściwej jednostki lub do zjednoczenia, zawiadamiając jednocześnie twórcę o fakcie przekazania projektu.

3. Po wciągnięciu zgłoszonego projektu do rejestru projektów należy zgłoszenie zaopatrzyć w numer rejestracyjny i umieścić na nim następujące oznaczenie: (pr/projekt), numer kolejny, rok np. Pr. 1/63.

4. Nie należy wciągać do rejestru projektów wniosków, dotyczących usprawnień administracyjnych gdyż nie stanowią one projektów wynalazczych. Wnioski te należy przesłać do załatwienia właściwym komórkom jednostek organizacyjnych.

5. Na pierwszej stronie założonego na dany rok rejestru, o którym mowa w ust. 1, należy wykazać numery poszczególnych, niezałatwionych w poprzednich latach projektów np. 3,4/62, 18, 24/63. Numery zaległych projektów w miarę ich załatwiania w ciągu danego roku należy przekreślić czerwonym ołówkiem.

6. Obowiązek wciągania projektów do rejestru oraz przygotowania akt projektu w myśl § 16, lit. b), c), i d) w przypadkach określonych w §§ 29, 30 i 31 ust. 1 ciąży na zakładzie, w którym projekt zostanie zastosowany.

do § 8 — § 3. Jeżeli zgłoszenie projektu w przypadkach określonych w §§ 29, 30, 31 ust. 1 nastąpi w zjednoczeniu lub Ministerstwie należy projekt przekazać do zakładu mającego go realizować. Po wykonaniu czynności wymienionych w § 2 ust. 6 zakład ten prześle projekt do oceny do właściwej jednostki zgodnie z §§ 29, 30 i 31, ust. 1, która zaewidencjonuje go w rejestrze odwołań i wniosków (zał. nr 1).

do § 9 — § 4. Jeżeli zgłaszający, ze względu na brak odpowiednich kwalifikacji, nie jest w stanie opracować opisu, rysunku lub szkicu technicznego, niezbędnych do zgłoszenia projektu (§ 12, pkt 1), do udzielenia mu pomocy jest obowiązany doradca techniczny w klubie techniki i racjonalizacji, a w zakładach nie posiadających doradcy technicznego właściwy pracownik, któremu kierownik zakładu udziela odpowiedniego zlecenia.

do § 11 — § 5. W przypadku odstąpienia projektu właściwej branżowo jednostce, zakład przekazuje obydwa egzemplarze zgłoszenia projektu oraz dokumentacji (§ 1 ust. 2), sporządzając jednocześnie dla siebie odpis zgłoszenia (bez dokumentacji).

do § 12 ust. 1 i do § 23 ust. 3 — § 6. O zgłoszonych w zakładzie szczególnie ważnych projektach albo mogących mieć zastosowanie więcej niż w jednej jednostce zakład zawiadamia zjednoczenie w ciągu miesiąca od dnia zgłoszenia projektu. Zawiadamiając zjednoczenie, należy podać wstępną opinię o przydatności i możliwości zastosowania oraz rozpowszechnienia projektu.

§ 7. 1. Zakład zgłaszający w Urzędzie Patentowym projekt mający cechy wynalazku lub wzoru użytkowego (w ciągu 14 dni od zgłoszenia projektu w zakładzie) w celu zastrzeżenia prawa pierwszeństwa przekazuje jednocześnie kopię tego zgłoszenia do zjednoczenia i Departamentu Techniki.

2. W przypadku, gdy zakład, w którym zgłoszono projekt mający cechy wynalazku lub wzoru użytkowego, odstępuje projekt innej jednostce według właściwości — zakład, w którym zgłoszono projekt może wystąpić do Urzędu Patentowego z wnioskiem o zastrzeżenie prawa pierwszeństwa, zaś jednostka przyjmująca projekt do zastosowania dokonuje w tym przypadku niezbędnych czynności dla uzyskania patentu na wynalazek

do § 14 — § 8. Kopię wniosku o udzielenie patentu lub rejestrację wzoru użytkowego należy równocześnie z wystąpieniem do Urzędu Patentowego przesłać do zjednoczenia, Departamentu Techniki oraz twórcy projektu a następnie przekazać wiadomość o uzyskaniu patentu na wynalazek lub rejestracji wzoru użytkowego z powołaniem się na pismo, którym zakład powiadomił zjednoczenie, Departament i twórcę projektu o zgłoszeniu zastrzeżenia (§ 7 ust. 1).

do § 17 — § 9. Zakład zgłaszając w przedsiębiorstwie handlu zagranicznego wynalazek lub wzór użytkowy do opatentowania za granicą (art. 75 i 82 prawa wynalazczego) przekazuje jednocześnie kopię tego zgłoszenia do zjednoczenia, Departamentu Techniki i twórcy projektu.

§ 10. Zakłady, w których twórcy są zatrudnieni, dokonują w książeczkach wynalazcy i racjonalizatora na podstawie nadesłanych im przez Urząd Patentowy świadectw, adnotacji o wydaniu przez ten Urząd świadectwa autorskiego o dokonaniu wynalazku i świadectwa autorskiego o dokonaniu wzoru użytkowego, albo

na podstawie wydanych przez zakład świadectw racjonalizatorskich adnotacji o wydaniu tych świadectw (art. 14, 79 i 88 prawa wynalazczego).

§ 11. Zakłady, w których zostały przyjęte do zastosowania projekty wynalazcze, zapisują w rejestrze projektów wydanie przez nie świadectw racjonalizatorskich oraz o wydaniu przez Urząd Patentowy świadectw autorskich, o których mowa w § 10.

III. Pomoc w pracach nad projektami wynalazczymi

(Rozdział 4 uchwały nr 74 Rady Ministrów)

do § 19 § 12. Pomoc techniczna udzielana osobom pracującym nad projektami wynalazczymi oraz twórcom przy opracowywaniu tych projektów polega na:

1) opracowaniu dokumentacji niezbędnej do zgłoszenia projektu polegającym na sporządzeniu opisu technicznego wraz z odpowiednimi szkicami lub rysunkami i obliczeniami oraz na obliczeniu korzyści gospodarczych na podstawie elementów technicznych projektu.

2) opracowaniu dokumentacji niezbędnej do oceny projektu (dokumentacja warsztatowa), opracowaniu schematów, modeli, opisu procesu technologicznego albo receptury, instrukcji dotyczącej stosowania projektu, opracowaniu zastrzeżeń patentowych, przeprowadzeniu prób i badań, opracowaniu uzasadnienia przydatności gospodarczej projektu itp.

do § 20 § 13. 1. Do udzielenia pomocy technicznej, o której mowa w § 12, obowiązany jest zakład właściwy do dokonania oceny projektu.

2. Zlecenie na udzielenie pomocy technicznej może być udzielone pracownikom zakładu, określonego w ust. 1 lub z innych jednostek gospodarki uspołecznionej.

3. Udzielenie pomocy technicznej następuje na wniosek komórki wynalazczości na podstawie podpisanego przez kierownika zakładu zlecenia na udzielenie pomocy technicznej, w którym powinny być określone szczegółowe zadania i terminy ich wykonania oraz sposób wynagrodzenia.

§ 14. 1. Pomocy technicznej, o której mowa w § 12, pkt 1), udziela się w zasadzie w przypadkach określonych w § 4.

2. W uzasadnionych przypadkach, a w szczególności, gdy opracowanie dokumentacji niezbędnej do zgłoszenia projektu (§ 12 pkt 1) wymaga dużego nakładu pracy np. gdy przedmiotem projektu wynalazczego jest budowa zakładu można twórcy mimo, że posiada on odpowiednie kwalifikacje udzielić pomocy technicznej albo zlecić mu opracowanie wymienionej dokumentacji.

§ 15. Pomocy technicznej, o której mowa w § 12 pkt 2), udziela się niezależnie od kwalifikacji posiadanych przez twórcę projektu z tym zastrzeżeniem, że czynności objęte tą pomocą można zlecać samemu twórcy.

IV. Ocena projektów wynalazczych

(Rozdział 5 uchwały nr 74 Rady Ministrów)

do § 24 ust. 1. § 16. Komórka wynalazczości po otrzymaniu zgłoszenia projektu oraz wydaniu twórcy potwierdzenia zgłoszenia projektu podejmuje czynności, mające na celu przygotowanie projektu do oceny, a w szczególności:

a) sprawdza czy zgłoszony projekt jest nowy w rozumieniu prawa wynalazczego, a w odniesieniu do projektów posiadających cechy wynalazku lub wzoru użytkowego — czy nie został opatentowany jako wynalazek lub zarejestrowany jako wzór użytkowy przez Urząd Patentowy,

b) zasięga opinii od zainteresowanych komórek organizacyjnych zakładu i w miarę potrzeby wybitnych fachowców tegoż zakładu, co do wartości technicznej i przydatności projektu, możliwości i celowości zastosowania projektu w zakładzie w zakresie produkcji lub usług oraz co do przewidywanych korzyści i oszczędności, jakie przyniesie zastosowanie projektu w zakładzie,

c) po uzyskaniu potrzebnych opinii i materiałów — zwraca się do właściwej komórki organizacyjnej np. komórki finansowej kalkulacyjnej, kosztów, norm itp. o ustosunkowanie się do arkusza obliczenia efektów ekonomicznych lub o dokonaniu obliczenia efektów, jakie przewidywane są w pierwszych 12 miesiącach zastosowania projektu w skali zakładu (jeżeli twórca nie sporządził arkusza obliczenia efektów ekonomicznych).

d) przedkłada komórce finansowo-księgowej zakładu arkusz obliczenia efektów ekonomicznych w celu podpisania go przez głównego (starszego) księgowego, który stwierdza prawidłowość dokonanego obliczenia efektów na podstawie materiałów i obliczeń dokonanych przez właściwe komórki organizacyjne (pkt c),

e) po otrzymaniu arkusza obliczenia efektów ekonomicznych, podpisanego przez głównego (starszego) księgowego — dokonuje obliczenia wynagrodzenia twórcy i przedkłada projekt wraz ze swoimi wnioskami komisji wynalazczości lub w przypadkach prostych i nieskomplikowanych naczelnemu (głównemu) inżynierowi, w celu dokonania oceny projektu.

do § 24 ust. 4 § 17. 1. Jeżeli w trakcie opracowywania projektów budowlanych lub dokumentacji technicznej przez biuro projektów lub biuro konstrukcyjne, albo po wykonaniu tych prac, lecz przed zatwierdzeniem lub oddaniem ich do realizacji właściwemu przedsiębiorstwu, zostanie zgłoszony projekt wynalazczy, dotyczący projektu budowlanego lub dokumentacji technicznej lub wprowadzający w nich zmiany, właś-

ciwym do dokonania oceny projektu jest biuro projektów lub biuro konstrukcyjne opracowujące projekt budowlany lub dokumentację techniczną. Przyjęcie projektu do zastosowania uzależnione jest od zgody inwestora.

2. W przypadku, gdyż zgłoszenie projektu, o którym mowa w ust. 1, nastąpi po zatwierdzeniu projektu budowlanego lub dokumentacji technicznej albo po oddaniu ich właściwemu przedsiębiorstwu do realizacji, właściwym do dokonania oceny projektu i do realizacji jest przedsiębiorstwo realizujące projekt budowlany lub dokumentację techniczną. Przyjęcie projektu do zastosowania uzależnione jest od zgody inwestora oraz biura projektów lub biura konstrukcyjnego, które opracowało pierwotną dokumentację.

3. W przypadku uznania za typowe konstrukcji, elementu budowlanego itp. będącego przedmiotem projektu wynalazczego, właściwe biuro projektów opracowujące kartę katalogową obowiązane jest do umieszczenia w niej adnotacji, że konstrukcja, element itp. jest przedmiotem projektu wynalazczego oraz podania nazwy zakładu, który pierwszy zastosował projekt wynalazczy.

do § 26 ust. 1

§ 18. 1. Oceny projektu dokonuje naczelny inżynier. W uzasadnionych przypadkach oceny dokonuje komisja wynalazczości. Dotyczy to projektów szczególnie ważnych oraz przypadków, w których przydatność oraz możliwość zastosowania projektu budzi wątpliwości, istnieją rozbieżne opinie co do projektu z punktu widzenia technicznego lub ekonomicznego albo zastosowania właściwych przepisów prawnych, projekt kwalifikuje się do załatwienia odmownego w części lub całości itp.

2. Komisja wynalazczości, lub naczelny (główny) inżynier, oceniając projekt, bada:

a) jaka jest wartość techniczna i przydatność projektu, jakich nakładów wymagać będzie realizacja i zastosowanie projektu oraz jakie efekty i korzyści przyniesie jego zastosowanie w zakładzie;

b) czy w rozumieniu obowiązujących przepisów zgłoszony projekt posiada cechy projektu racjonalizatorskiego, wzoru użytkowego lub wynalazku,

c) sprawę nowości projektu na podstawie ustaleń i wniosków komórki wynalazczości (art. 17, ust. 2 i 3 w odniesieniu do wynalazków i wzorów użytkowych oraz art. 84 w odniesieniu do projektów racjonalizatorskich),

d) czy i w jakim zakresie projekt może być rozpowszechniony,

e) czy nie należy rozciągnąć ochrony patentowej za granicą, w przypadkach, gdy projekt ma cechy wynalazku lub wzoru użytkowego.

§ 19. 1. Przy ocenie projektu racjonalizatorskiego należy badać, czy do osób zgłaszających te projekty nie mają zastosowania zastrzeżenia, zawarte w art. 90 ust. 1 prawa wynalazczego oraz wytyczne w sprawie stosowania wymienionego przepisu, stanowiące załącznik do zarządzenia Przewodniczącego Komitetu do Spraw Techniki z dnia 10 maja 1963 r. w sprawie wytycznych dotyczących stosowania przepisu art. 90 ust. 1 prawa wynalazczego (Mon. Pol. nr 42, poz. 206).

2. Zastrzeżenia, o których mowa w ust. 1, nie mają zastosowania do projektów racjonalizatorskich dokonanych:

1) w zakresie samej techniki projektowania bez względu na stanowisko i kwalifikacje osób zgłaszających te projekty,

2) w warunkach i przez pracowników określonych w art. 90 ust. 1 prawa wynalazczego w ramach brygad racjonalizatorskich, których są oni uczestnikami.

do § 26 ust. 2

§ 20. W skład komisji w zakładzie wchodzą: zastępca dyrektora do spraw technicznych, naczelny (główny) inżynier jako przewodniczący, sekretarz, którym jest pracownik komórki wynalazczości, przedstawiciele rady zakładowej, zakładowego koła wiodącego stowarzyszenia NOT oraz klubu techniki i racjonalizacji jako członkowie stali komisji, a ponadto zapraszani przez przewodniczącego w zależności od przedmiotu ocenianego projektu przedstawiciele komórek technicznych i finansowo-księgowych.

§ 21. 1. Ocena Komisji następuje w formie uchwały podjętej zwykłą większością głosów. W razie równości rozstrzyga głos przewodniczącego.

2. Do ważności uchwał potrzebna jest obecność przynajmniej połowy wyznaczonych członków, w tym przewodniczącego lub jego zastępcy i sekretarza.

3. Z przebiegu posiedzenia sporządza się protokół, który podpisuje przewodniczący i sekretarz. Protokół należy umieścić w aktach rozpatrywanego projektu.

do § 27 ust. 2 i § 28

§ 22. 1. Osoby, które w charakterze członków komisji brały udział w rozpatrywaniu projektu przez komisję w zakładzie, nie mogą brać udziału w tym charakterze w komisji w zjednoczeniu albo w Komisji Wynalazczości przy Departamencie Techniki, rozpatrującej ten sam projekt.

Zastrzeżenie powyższe dotyczy również osób biorących udział w komisji w zjednoczeniu oraz Komisji Wynalazczości przy Departamencie Techniki, jeśli występowały one w charakterze rzeczoznawców w komisji wynalazczości w zakładzie.

2. Osoby, o których mowa w ust. 1, mogą być zapraszane na posiedzenie komisji w celu wypowiadania się, udzielania wyjaśnień itp.

do § 29

§ 23. Za udział w posiedzeniach komisji odbywanych poza godzinami pracy, członkowie, rzeczoznawcy i protokólant otrzymują wynagrodzenie w wysokości maksymalnej stawki określonej w § 8 ust. 5 zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Go-

spodarczego z dnia 5 maja 1955 r. w sprawie powoływania komisji w przedsiębiorstwach państwowych i jednostkach organizacyjnych spółdzielczości (Mon. Pol. nr 44, poz. 434 i nr 66, poz. 862) to jest w wysokości 38 zł, a przewodniczący w wysokości 57 zł.

§ 24. 1. W przypadkach określonych w § 29 ust. 1 i §§ i 66 i 67 niniejszego załącznika oraz w §§ 64, 67, 68 i 70 ust. 1 uchwały nr 74 Rady Ministrów oceny projektu lub rozpatrzenia sprawy dokonuje komisja wynalazczości przy zjednoczeniu. Ustalenia zawarte w §§ 20 — 23 stosuje się odpowiednio. W skład komisji wynalazczości, jako członkowie stali wchodzą przedstawiciel zarządu okręgowego właściwego związku zawodowego oraz przedstawiciel zarządu okręgowego właściwego stowarzyszenia NOT.

2. Zakłady oraz zjednoczenia obowiązane są do zapewnienia odpowiednich kwot na wydatki, związane z działalnością komisji.

do § 30

§ 25. 1. Po dokonaniu oceny projektu komisja wynalazczości lub naczelny (główny) inżynier przedkłada projekt wraz z odpowiednimi wnioskami, z uwzględnieniem wniosku co do wysokości wynagrodzenia — kierownikowi zakładu, który wydaje decyzję o:

a) konieczności przeprowadzenia prób albo uzyskania dodatkowych opinii lub
b) przyjęciu projektu do zastosowania i wysokości wynagrodzenia lub
c) odmowie przyjęcia projektu.

2. O decyzji kierownika zakładu należy niezwłocznie zawiadomić twórcę. Jeżeli decyzja wymaga zatwierdzenia przez jednostkę nadrzędną, wówczas zawiadomienie następuje po zatwierdzeniu decyzji. Twórcę należy poinformować jednocześnie, czy i ewentualnie jaki przysługuje mu środek prawny, a w przypadkach odmowy przyjęcia projektu doręczyć mu uzasadnienie decyzji odrzucającej projekt.

§ 26. 1. W przypadku podjęcia decyzji o konieczności przeprowadzenia prób — kierownik zakładu zleca właściwym komórkom organizacyjnym zakładu opracowanie planu przeprowadzenia prób i włączenie go do bieżących planów pracy.

2. Plan przeprowadzenia prób powinien przewidywać niezbędne czynności, osoby i komórki odpowiedzialne za wykonanie tych czynności a w szczególności:

a) przygotowanie dokumentacji,
b) przygotowanie potrzebnych materiałów,
c) określenie i zapewnienie potrzebnych środków finansowych,
d) ustalenie komórek organizacyjnych przeprowadzających próby,
e) czas trwania i termin zakończenia prób,
f) osobę lub osoby odpowiedzialne za przeprowadzenie prób.

Nad terminową realizacją prób powinna czuwać komórka wynalazczości.

3. Przy przeprowadzeniu prób należy zapewnić udział twórcy projektu.

4. Z wyników prób, które powinny być przeprowadzane komisyjnie, spisuje się protokół. Protokół ten obrazujący przebieg prowadzonych prób oraz ich wynik stanowi podstawę do ostatecznej oceny projektu.

W skład komisji, mającej przeprowadzić próby, wchodzą kierownik właściwej komórki organizacyjnej przedsiębiorstwa jako przewodniczący, fachowcy z przedsiębiorstwa realizującego projekt oraz z innych jednostek (zjednoczenia, instytutów naukowo-badawczych, biura projektów, biura konstrukcyjnego, klubu techniki i racjonalizacji itp.) i twórca projektu.

5. Jeżeli przedmiotem projektu jest maszyna lub urządzenie decyzja kierownika zakładu, dotycząca wykonania prototypu maszyny lub ważniejszego urządzenia, wymaga akceptacji Departamentu Techniki, do którego należy występować przez zjednoczenie, z jednoczesnym dołączeniem dokumentacji projektu.

§ 27. 1. Projekty o szczególnie ważnym znaczeniu, wymagające zaopiniowania lub przeprowadzenia prób doświadczalnych przez instytuty, powinny być kierowane za pośrednictwem zjednoczeń przez przedsiębiorstwa do instytutów, wraz ze zleceniem na przeprowadzenie prób.

2. Świadczenie usług dla przedsiębiorstw ze strony instytutów oraz zakładów badań i doświadczeń w zakresie wydawania ekspertyz oraz przeprowadzania badań doświadczalnych co do projektów wynalazczych odbywa się na warunkach odpłatności.

§ 28. Koszty badania i prób potrzebnych dla dokonania oceny niepracowniczego wynalazku lub wzoru użytkowego ponosi zakład, pod warunkiem zgłoszenia ich na zasadach przewidzianych dla pracowniczych projektów wynalazczych albo przeniesienia na rzecz zakładu prawa własności z niepracowniczego wynalazku lub wzoru użytkowego.

W przypadkach tych należy zawrzeć odpowiednią umowę.

do § 32 ust. 1

§ 29. 1. Oceny projektu zgłoszonego przez dyrektora przedsiębiorstwa oraz zakładu badań i doświadczeń, w którym projekt ma być realizowany lub przez jego zastępców dokonuje komisja wynalazczości przy zjednoczeniu.

2. Decyzję dotyczącą przeprowadzenia prób, przyjęcia do zastosowania lub odrzucenia projektu wydaje dyrektor zjednoczenia, który również ustala wysokość wynagrodzenia za projekt.

§ 30. Oceny projektu zgłoszonego przez dyrektora: instytutu naukowo-badawczego bezpośrednio podległego Ministrowi, oraz Miejskich Zakładów Przemysłu Terenowego Materiałów Budowlanych w Poznaniu, jak również przez ich zastępców dokonuje Departament Techniki, który przedkłada odpowiednie wnioski Ministrowi.

do § 33

§ 31. 1. Oceny projektu zgłoszonego przez dyrektora zjednoczenia lub jego zastępców, w ramach którego to zjednoczenia projekt ma być realizowany albo przez pracownika Ministerstwa Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych, jeżeli projekt będzie realizowany w jednym z zakładów resortu — dokonuje Komisja Wynalazczości przy Departamencie Techniki, która przedkłada Ministrowi odpowiednie wnioski.

2. W przypadkach określonych w ust. 1 i § 30 Minister wydaje decyzję dotyczącą:

1) przyjęcia projektu do zastosowania lub odmowy przyjęcia projektu,

2) wysokości efektów i wynagrodzenia.

V. Realizacja projektów wynalazczych

(Rozdział 6 uchwały nr 74 Rady Ministrów)

§ 32. Instytuty naukowo-badawcze, zjednoczenia i zakłady obowiązane są do:

— opiniowania na wniosek Departamentu Techniki i wypowiadania się na temat przydatności i możliwości wykorzystania przez resort pracowniczych i niepracowniczych projektów wynalazczych,

— opiniowlania i wnoszenia ewentualnych zastrzeżeń w sprawach dotyczących udzielania patentów na wynalazki krajowe i zagraniczne przez Urząd Patentowy PRL i rejestracji przez ten Urząd krajowych i zagranicznych wzorów użytkowych,

— opiniowania i składania wniosków w sprawach opatentowania wynalazków krajowych za granicą.

§ 33. Instytuty naukowo-badawcze, zjednoczenia i zakłady podległe lub nadzorowane przez Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych wskazane przez Departament Techniki obowiązane są do bezpośredniej współpracy z Urzędem Patentowym w zakresie realizacji ważniejszych projektów wynalazczych oraz inicjowania włączenia ich do planów gospodarczych na podstawie wytycznych Urzędu Patentowego w sprawie zadań i metod pracy w zakresie wdrażania i kontroli stosowania projektów wynalazczych w gospodarce narodowej, rozesłane do zainteresowanych jednostek.

§ 34. 1. Dla projektów szczególnie ważnych. których realizacja wymaga udziału różnych komórek organizacyjnych zakładu, kierownik zakładu zleca właściwej komórce organizacyjnej zakładu opracowanie planu realizacji projektu przewidującego niezbędne środki i prace dla zapewnienia realizacji projektu w określonym terminie.

Ustalenia zawarte w § 26 mają odpowiednie zastosowanie

2. Jeżeli realizacja projektu wymaga udziału innych zakładów, odpowiednie czynności podejmuje dyrektor zjednoczenia.

VI. Rozpowszechnianie projektów wynalazczych

(Rozdział 7 uchwały nr 74 Rady Ministrów)

do § 41 ust. 1

§ 35. 1. Do rozpowszechnienia projektów obowiązane są:

1) w zakładzie — właściwe komórki organizacyjne, stosownie do decyzji dyrektora zakładu podjętej na podstawie decyzji dyrektora zjednoczenia dotyczącej rozpowszechnienia projektu,

2) w zjednoczeniu — właściwe komórki organizacyjne (dział techniczno-produkcyjny, główny technolog, główny mechanik itd) na podstawie decyzji dyrektora zjednoczenia, jeżeli projekt może być rozpowszechniony w kilku zakładach nadzorowanych przez to zjednoczenie.

2. Przed wydaniem decyzji przez kierownika zakładu w przedmiocie rozpowszechnienia projektu (ust. 1 pkt 1) projekt może być w uzasadnionych przypadkach skierowany do rozpatrzenia i zaopiniowania przez komisję wynalazczości.

3. Komórki organizacyjne, określone w ust. 1 pkt 1) i 2), obowiązane są do przeprowadzania kontroli stosowania rozpowszechnianych projektów.

§ 36. 1. Zakład, który pierwszy zastosował projekt mogący znaleźć zastosowanie również w innych zakładach, jest obowiązany bezzwłocznie przekazać 2 egzemplarze dokumentacji projektu do zjednoczenia.

2. Dokumentacja projektu, o której mowa w ust. 1, powinna składać się z:

a) opisu projektu,

b) niezbędnych rysunków wykonawczych, opisów technologicznych i wskazówek wykonawczych,

c) wskazania efektów ekonomicznych, jakie przyniesie zastosowanie projektu (ewentualnie arkusz obliczenia efektów).

d) formularza, zawierającego datę zastosowania projektu.

3. Po otrzymaniu dokumentacji projektu zainteresowane komórki organizacyjne zjednoczenia badają możliwość zastosowania projektu w zakładach zgrupowanych w zjednoczeniu i przedkładają wnioski dyrektorowi zjednoczenia.

4. W przypadku podjęcia decyzji przez dyrektora zjednoczenia dotyczącej rozpowszechnienia projektu zjednoczenie to wydaje nadzorowanym jednostkom polecenie zastosowania projektu ze wskazaniem miejsca zastosowania, źródeł finansowania itp. oraz terminu realizacji.

Odpisy poleceń, o których wyżej mowa, zjednoczenia obowiązane są przesyłać do Departamentu Techniki w okresach kwartalnych łącznie ze sprawozdaniami GUS z wynalazczości pracowniczej.

do § 45 § 37. Zakład, w którym projekt został po raz pierwszy przyjęty do zastosowania, jest obowiązany na żądanie zjednoczenia lub zainteresowanych jednostek przesłać odbitki dokumentacji projektu wskazanym przez zjednoczenie zakładom lub zainteresowanym jednostkom w ciągu 30 dni od daty otrzymania żądania.

Przesłanie odbitek dokumentacji następuje za zwrotem rzeczywistych kosztów ich wykonania.

do § 46 § 38. Zjednoczenie obowiązane jest do przekazania w ciągu jednego miesiąca od zastosowania projektu w pierwszym zakładzie — do nadzorowanych zakładów i branżowego ośrodka informacji naukowo-technicznej, dokumentacji projektu zakwalifikowanego do rozpowszechnienia lub podać w tym terminie wymienionym jednostkom dostatecznie zrozumiały opis ze wskazaniem efektów techniczno-ekonomicznych, zobowiązując jednocześnie zakład, który pierwszy zastosował projekt do przesłania w zakreślonym terminie ustalonym przez siebie zakładom odbitek dokumentacji rozpowszechnionego projektu za zwrotem kosztów tych odbitek.

do § 46 ust. 4 § 39. Zakłady, które otrzymały polecenie ze zjednoczenia, dotyczące rozpowszechnienia projektu w trybie określonym w § 36 ust. 4 lub które otrzymały dokumentację projektu w trybie określonym w § 38, obowiązane są w ciągu 2 miesięcy od otrzymania dokumentacji do powiadomienia zjednoczenia oraz zakładu, który pierwszy zastosował projekt i twórcy o zastosowaniu lub nie zastosowaniu projektu.

do § 47 § 40. 1. Jeżeli projekt może być zastosowany w zakładach zgrupowanych w różnych zjednoczeniach resortu Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych lub różnych resortów, zjednoczenie niezależnie od podjęcia decyzji i czynności, związanych z zastosowaniem projektu w nadzorowanych przez siebie zakładach, przesyła dokumentację projektu z odpowiednimi wnioskami do Departamentu Techniki oraz do branżowego ośrodka informacji technicznej i ekonomicznej.

2. Przekazywanie dokumentacji do Departamentu Techniki w trybie określonym w ust. 1 przy dołączeniu odpisów poleceń, o których mowa w § 36 ust. 4, powinno następować w okresach kwartalnych łącznie ze sprawozdaniami GUS z wynalazczości pracowniczej.

3. Dyrektor Departamentu Techniki, po zbadaniu możliwości zastosowania projektu w zakładach zgrupowanych w różnych zjednoczeniach resortu Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych, wydaje w tej sprawie decyzję, przekazuje odpowiednie informacje zainteresowanym zjednoczeniom, które w trybie ustalonym w § 36 zobowiązują nadzorowane przez nie zakłady do zastosowania projektu i do zamówienia w tym celu odbitek dokumentacji w zakreślonym terminie w zakładzie, który pierwszy zastosował projekt oraz do powiadomienia tego zakładu i twórcy projektu w ciągu 2 miesięcy od utrzymania dokumentacji o zastosowaniu lub niezastosowaniu projektu (§ 39).

4. Departament Techniki przekazuje informacje w sprawie rozpowszechnianych projektów z dziedziny budownictwa do Ośrodka Informacji Technicznej i Ekonomicznej Budownictwa.

5. Jeżeli projekt może mieć zastosowanie w zakładach podległych innym resortom — Departament Techniki niezależnie od podjęcia decyzji i czynności, związanych z zastosowaniem projektu w zakładach podległych Ministrowi Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych i przez niego nadzorowanych — przesyła dokumentację projektu do Urzędu Patentowego i zainteresowanych resortów z odpowiednimi wnioskami, wskazując jednocześnie jednostki stosujące projekt oraz planujące jego wykorzystanie.

§ 41. 1. Do prowadzenia rejestru dokumentacji rozpowszechnianych projektów (według załączonego wzoru nr 2) oraz gromadzenia i przechowywania tych projektów obowiązane są komórki wynalazczości zjednoczeń oraz zakładów, które otrzymały projekty do zastosowania w trybie rozpowszechnienia.

2. Po wciągnięciu, do rejestru projektu przeznaczonego do rozpowszechnienia — należy projekt zaopatrzyć w numer rejestracyjny i umieścić na nim następujące oznaczenie: R (rozpowszechnienie), numer kolejny, rok np. R1/64.

VII. Zasady ustalania wynagrodzeń i nagród

(Rozdział 9 uchwały nr 74 Rady Ministrów)

§ 42. 1. W rozumieniu art. 83 ust. 2 prawa wynalazczego przedmiotem projektu racjonalizatorskiego mogą być zmiany, dotyczące projektów budowlanych, dokonane w związku z realizacją zatwierdzonego projektu budowlanego, polegające na przystosowaniu do określonego obiektu znanego już, korzystniejszego rozwiązania w zakresie konstrukcji, techniki wykonania robót lub wyposażenia materiałowego, przynoszącego efekty ekonomiczne.

2. Zastosowanie zmian, o których mowa w ust. 1, wymaga opinii inwestora w zakresie nienaruszenia warunków i cech użytkowania obiektu, opinii biura projektów, które opracowało pierwotną dokumentację w zakresie spełnienia warunków technicznych obiektu oraz zatwierdzenia przez właściwe zjednoczenie biur projektów.

3. Wynagrodzenie za projekty, o których mowa w ust. 1, należy ustalać wg stawek jak za projekty racjonalizatorskie, przewidzianych w tabeli do obliczania wynagrodzenia za pracownicze projekty wynalazcze, dla następnych zakładów jak za rozpowszechnienie.

4. Przepis ust. 3 ma zastosowanie we wszystkich sprawach w zakresie unormowanym tym przepisem, w których wynagrodzenie twórcy

nie zostało przyznane lub wypłacone do dnia wejścia w życie niniejszego zarządzenia.

§ 43. Do projektów, o których mowa w § 42, nie mają zastosowania przepisy § 47 ust. 5.

§ 44. 1. Jeżeli osoba, która dokonała niepracowniczego projektu wynalazczego zgłosi go w jednostce podległej lub nadzorowanej przez Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych na zasadach przewidzianych dla pracowniczych projektów wynalazczych, wynagrodzenie w razie przyjęcia projektu do zastosowania ustala się według przepisów oraz zasad dotyczących wynagradzania za pracownicze wynalazki i wzory użytkowe (art. 94 i 116 ust. 2 prawa wynalazczego).

2. W przypadkach zawarcia umowy przez jednostkę określoną w ust. 1 o przeniesienie na jej rzecz prawa własności niepracowniczego wynalazku lub wzoru użytkowego lub zawarcia umowy licencyjnej, uprawniającej jednostkę tą do wykorzystania niepracowniczego wynalazku lub wzoru użytkowego, mają zastosowanie przepisy dotyczące ustalania efektów i obliczania wynagrodzenia za pracownicze wynalazki i wzory użytkowe.

Pozostałe warunki, jak terminy płatności wynagrodzenia, okresy, za które wynagrodzenie będzie płacone określa się w umowie (art. 117 ust. 1 prawa wynalazczego).

Przepis niniejszy nie ma zastosowania w przypadkach określonych w § 28.

3. Określenie wynagrodzenia za niepracowniczy wynalazek lub wzór użytkowy na zasadach odmiennych od podanych w ust. 1 i 2 może nastąpić w uzasadnionych przypadkach na podstawie decyzji Ministra wydanej w porozumieniu z Ministrem Finansów na podstawie wniosku zainteresowanej jednostki zaopiniowanego przez zjednoczenie (art. 117 ust. 2 prawa wynalazczego).

4. Za podstawę do wymiaru podatku należnego w myśl art. 140 ust. 2 prawa wynalazczego bierze się połowę wynagrodzenia przypadającego z tytułu zapłaty za przeniesienie prawa własności. Zasada ta dotyczy również wynagrodzenia z tytułu opłaty licencyjnej otrzymanej w pierwszym roku trwania licencji od pierwszego zakładu, z którym zawarta została umowa licencyjna.

§ 45. 1. Wynagrodzenie za projekty wynalazcze w przypadkach określonych w § 17 ust. 1 wypłaca biuro projektów, które zastosowało projekt.

2. Wynagrodzenie twórcy, o którym mowa w ust. 1 oraz koszty poniesione w związku z realizacją projektu biuro projektów uwzględnia w fakturze wystawionej zamawiającemu (inwestorowi).

3. Przepisy ust. 1 i 2 mają odpowiednie zastosowanie w przypadku zastosowania projektu w trybie rozpowszechnienia.

§ 46. 1. Przy ustalaniu wysokości wynagrodzenia, o którym mowa w § 45, za podstawę do wyliczenia efektów można przyjąć wyłącznie obiekt będący przedmiotem opracowanego przez biuro projektów projektu budowlanego, w którym zastosowano projekt wynalazczy.

2. W razie zastosowania w okresie obliczeniowym (12 miesięcy) projektu wynalazczego w tym samym biurze projektów, w projekcie budowlanym opracowanym dla drugiego obiektu, przy ustalaniu wysokości wynagrodzenia należy zsumować efekty i korzyści odnoszące się do obydwu obiektów. Po ustaleniu wynagrodzenia od całości efektów i korzyści należy potrącić wynagrodzenie ustalone za projekt dotyczący pierwszego obiektu. Różnicę wynagrodzenia za projekt dotyczący drugiego obiektu oraz koszty realizacji projektu należy uwzględnić w fakturze wystawionej zamawiającemu (inwestorowi).

Powyższy tryb postępowania ma odpowiednie zastosowanie przy następnych obiektach, jeżeli zastosowanie projektu w tym samym biurze projektów nastąpi w okresie obliczeniowym (12 miesięcy).

§ 47. 1. Wynagrodzenie za projekty wynalazcze w przypadkach określonych w § 17 ust. 2 oraz za projekty racjonalizatorskie, o których mowa w § 42 wypłaca przedsiębiorstwo realizujące projekt, jeżeli oszczędności wynikające z zastosowania projektu lub inne korzyści z tego tytułu odnosi przedsiębiorstwo realizujące projekt.

W tym przypadku przedsiębiorstwo to pokrywa również koszty realizacji projektu.

2. Gdy w przypadkach określonych w ust. 1 oszczędności odnoszone są na dobro inwestora, wynagrodzenie wypłaca przedsiębiorstwo realizujące projekt, które wynagrodzeniem tym oraz kosztami poniesionymi w związku z realizacją projektu obciąża zamawiającego (inwestora), wystawiając w tym celu fakturę.

3. Przepisy ust. 1 i 2 mają odpowiednie zastosowanie w przypadku zastosowania w trybie rozpowszechnienia projektów, o których mowa w § 17 ust. 2 (patrz. § 43).

4. Przy ustalaniu wysokości wynagrodzenia, o którym mowa w ust. 1 należy:

1) w odniesieniu do projektów określonych w § 17 ust. 2, przyjąć za podstawę do wyliczenia efektów wyłącznie obiekt będący przedmiotem realizowanego przez przedsiębiorstwo projektu budowlanego, w którym zastosowano projekt wynalazczy,

2) zastosować przepisy § 42 ust. 2 w odniesieniu do projektów o których mowa w § 42 ust. 1.

5. W razie zastosowania w okresie obliczeniowym (12 miesięcy) projektu wynalazczego, określonego w § 17 ust. 2 w tym samym przedsiębiorstwie w odniesieniu do drugiego obiektu, przy ustalaniu wysokości wynagrodzenia należy zsumować efekty i korzyści odnoszące się do obydwu obiektów.

Po ustaleniu wynagrodzenia od całości efektów i korzyści należy potrącić wynagrodzenie

ustalone za projekt dotyczący pierwszego obiektu. Różnicą wynagrodzenia za projekt dotyczący drugiego obiektu oraz kosztami realizacji projektu należy obciążyć zamawiającego (inwestora), w którym to celu należy wystawić fakturę (patrz. § 43).

Powyższy tryb postępowania ma odpowiednie zastosowanie przy następnych obiektach jeżeli zastosowanie projektu nastąpi w okresie obliczeniowym (12 miesięcy).

6. Przepisy ust. 1, 2 i 3 mają odpowiednie zastosowanie, gdy oszczędności dzielone są między przedsiębiorstwo realizujące projekt, a inwestora z tym zastrzeżeniem, że w kosztach realizacji projektu oraz wynagrodzenia dla twórcy przedsiębiorstwo realizujące projekt oraz inwestor partycypują w tym samym stosunku, w jakim nastąpił podział oszczędności.

§ 48. Jeżeli z wynagrodzenia, o którym mowa w § 45, ust. 2 i § 47 ust. 2, twórcy zostanie wypłacona zgodnie z obowiązującymi przepisami część wynagrodzenia (I rata 50%), pozostałą część wynagrodzenia zatrzymuje przedsiębiorstwo stosujące projekt do czasu wypłacenia jej twórcy.

do § 58

§ 49. 1. W przypadku, gdy projekt jest dziełem kilku osób, wynagrodzenie dzieli się między te osoby zgodnie z zawartym między nimi porozumieniem.

2. W razie braku porozumienia lub powstania sporu na temat podziału wynagrodzenia, wypłata może nastąpić po przedłożeniu przez zainteresowane osoby prawomocnego wyroku sądowego, ustalającego podział wynagrodzenia.

3. Przepisy ust. 1 i 2 mają zastosowanie w przypadku przyjęcia do zastosowania projektów racjonalizatorskich, które ze względu na brak możliwości zastosowania ich niezależnie od siebie rozpatrzone zostały jako jeden projekt racjonalizatorski (art. 85 prawa wynalazczego), jeżeli między twórcami tych projektów istnieje spór co do podziału wynagrodzenia.

do § 60 ust. 2 uchwały nr 74 Rady Ministrów oraz § 5 wytycznych stanowiących załącznik do tej uchwały

§ 50 1. W zakresie projektów wynalazczych, mających na celu głównie obniżenie kosztów produkcji lub usług, za podstawę do obliczenia wynagrodzenia dla twórcy projektu przyjmuje się — z wyjątkiem określonym w ust. 2 — wielkość przyrostu akumulacji przedsiębiorstwa, wynikającej z realizacji projektu: różnicę tę oznaczono niżej symbolem „U".

2. W zakresie projektów wynalazczych w budownictwie, których zastosowanie powoduje zarówno obniżkę kosztów jak i ceny robót budowlano-montażowych (z uwagi na obowiązujące zasady rozliczeń) — za podstawę do obliczenia wynagrodzenia twórcy projektu przyjmuje się różnicę między ceną kosztorysu pierwotnego (przed zastosowaniem projektu), a ceną kosztorysu zamiennego (uwzględniającego zastosowanie projektu) pomniejszoną o ewentualne inne koszty dodatkowe projektu nieuwzględnione w cenie kosztorysu zamiennego; różnicę tą oznaczono niżej symbolem „C".

§ 51. Dla ułatwienia obliczania wielkości przyrostu akumulacji „U" podaje się następujące przykłady:

do § 6 wytycznych stanowiących załącznik do uchwały nr 74 Rady Ministrów

a) P r z y k ł a d 1 (z zakresu budownictwa)

Projekt wynalazczy dotyczący przyrządu do nakładania poręczy z polichlorku winylu.

1. **Opis projektu**

Nakładanie poręczy plastikowych odbywało się metodą ręczną. Poręcz plastikową podgrzewano do temperatury 95°, po czym ręcznie wtłaczano ją na płaskownik stalowy balustrady.

Metoda ta zarówno narażała zakładającego na oparzenia, jak i powodowała wydłużanie się procesu produkcyjnego, ponieważ na skutek niemożności szybkiego nakładania poręczy materiał plastikowy stygnął i twardniał, w następstwie wymagał ponownego nagrzewania. Projekt racjonalizatorski polega na wprowadzeniu przyrządu umożliwiającego szybkie rozwarcie (rozgrzewanego) plastiku a następnie jego zaciśnięcie na płaskowniku. Zrealizowanie pomysłu wymaga wykonania 12 przyrządów na wszystkich placach budów danego przedsiębiorstwa (przyjmuje się w danym przykładzie, że zużycie tych przyrządów nastąpi w ciągu dwóch lat).

2. **Dane wyjściowe**

2.1.	Ilość zakładanych poręczy plastikowych w roku	3800 mb
2.2.	koszt wykonania 12 przyrządów	18 tys. zł
2.3.	okres czasu, na który zostają rozłożone koszty jednego przyrządu	2 lata
2.4.	Obliczenie różnicy w kosztach bezpośrednich	

L.p.	T r e ś ć	Ko	Kw
2.4.1.	Wykonanie okładziny na balustrady — biegi z skrętami — (zarówno Ko jak i Kw liczone wg norm i cenników zakładowych)	8,10	4,40
2.4.2.	Narzut na ubezpieczenie społeczne	1,25	—,68
2.4.3.	Razem jednostkowy koszt bezpośredni robocizny i narzutów	9,35	5,08

3. **Obliczenie efektów** według wzoru dla U_1

$$U_1 = (Ko - Kw)\,V - \left(\frac{N}{t} + A\right)$$

$$U_1 = (9{,}35 - 5{,}08)\,3800 - \left(\frac{18000}{2} + 0\right) =$$

$$= 16.226 - 9.000 = 7.226 \text{ zł}$$

b) Wielkość różnicy między ceną kosztorysu umownego i zamiennego „o" (§ 50 ust. 2) oblicza się wg wzoru:

$$C = Co - Cw - Ki$$

gdzie:

Co = oznacza dotychczasową cenę sprzedażną zadania inwestycyjnego wynikającą z kosztorysu umownego w zakresie objętym projektem wynalazczym,

Cw = oznacza nową cenę sprzedażną zadania inwestycyjnego obliczoną wg kosztorysu zamiennego w zakresie objętym projektem wynalazczym,

Ki = oznacza koszty dodatkowe związane z zastosowaniem projektu wynalazczego, a nie znajdujące odpowiednika w nowej cenie sprzedażnej zadania inwestycyjnego, (przeróbka urządzeń pomocniczych itp.).

Przykład 2

Projekt wynalazczy dotyczący wykonania czopuchów z betonu ogniotrwałego do odprowadzania spalin.

1. **Opis projektu**

Według dokumentacji nadesłanej przez inwestora czopuchy odprowadzające spaliny z pieców kołpakowych w walcowni miały być wykonane z muru czerwonego o zaprawie cementowo-wapiennej na betonowej płycie fundamentowej. Racjonalizator zaproponował inną technologię wykonania czopuchów, pozwalającą na obniżenie kosztów i ceny wykonywanych robót. Zamiast murowania z cegły przewidział zastosowanie prefabrykatów, o zmniejszonej grubości ścianek, wykonanych z gruzobetonu, zbrojonych drutem wyżarzonym. Zastosowanie projektowanego rozwiązania nie wymaga nakładów inwestycyjnych, konieczne jest natomiast wykonanie form, które wkalkulowuje się w nową cenę robót.

2. **Dane wyjściowe**

2.1.	Ilość czopuchów przewidzianych do wykonania w ramach danego zadania inwestycyjnego	50 sztuk
2.2.	cena umowna wymurówki 50 szt. czopuchów wraz z robotami towarzyszącymi	628.500 zł
2.3.	cena wymurówki 50 szt. czopuchów wg zastosowanego projektu wynalazczego	388.850 zł

3. **Obliczenie efektów** wg wzoru dla „C"

C = Co — Cw — Ki = 628.500 — 388.850 — — 0 = 239.650 zł

Uwaga: Podana w przykładzie powyższym metoda obliczania efektów ekonomicznych ma zastosowanie przy ustalaniu wynagrodzenia w przypadkach określonych w § 42 ust. 2.

do § 63 § 52. Na zasadach podanych w § 63 uchwały nr 74 Rady Ministrów zakłady określą w porozumieniu z nadzorującymi je zjednoczeniami kryteria ustalania wynagrodzenia za projekty wynalazcze z dziedziny bezpieczeństwa i higieny pracy.

do § 73 § 53. 1. Twórca projektu wynalazczego, który dostarczył dokumentację techniczną, przydatną do zastosowania projektu ma prawo w razie przyjęcia projektu do zastosowania, do wynagrodzenia za tę dokumentację według zasad ustalonych w niniejszym załączniku oraz do zwrotu udokumentowanych wydatków poniesionych przez niego przy opracowywaniu, badaniu, wykonaniu modelu, prototypu i realizacji projektu, niezbędnych do dokonania oceny projektu.

2. Wypłaty wynagrodzenia i zwrotu wydatków, o których mowa w ust. 1, dokonuje się jednorazowo łącznie z wypłatą pierwszej raty wynagrodzenia twórcy za projekt wynalazczy.

do § 76 § 54. W przypadku, gdy wysokość wynagrodzenia twórcy ustalonego jak za dokonanie wynalazku lub wzoru użytkowego wymaga zatwierdzenia przez jednostkę nadrzędną wypłata wynagrodzenia jak za dokonanie projektu racjonalizatorskiego może nastąpić po uzyskaniu zatwierdzenia.

do § 79. § 55. 1. Osobom, które na pisemne zlecenie zakładu udzieliły pomocy, o której mowa w § 12, służy prawo do wynagrodzenia z bezosobowego funduszu płac. Wysokość wynagrodzenia ustala kierownik zakładu na podstawie rzeczywiście zużytej ilości godzin w granicach norm podanych w niniejszym załączniku, jeżeli praca ta została wykonana poza godzinami pracy lub poza godzinami dyżurowania doradcy technicznego, jeżeli jemu zlecono odpłatne udzielenie pomocy oraz gdy osoba udzielająca pomocy nie została w inny sposób wynagrodzona.

2. Przepis ust. 1 ma również zastosowanie w przypadkach, w których twórcy projektu zlecono wykonanie czynności określonych w § 12.

3. Wypłata wynagrodzenia następuje po wykonaniu pracy przewidzianej w zleceniu i po przyjęciu jej przez zakład zlecający jej wykonanie.

Wynagrodzenie wypłaca się niezależnie od przyjęcia lub odrzucenia projektu.

§ 56. 1. Do czynności, na wykonanie których może być udzielana odpłatnie pomoc techniczna, zalicza się:

a) sporządzenie rysunków zestawieniowych (szkiców koncepcyjnych) i opisu technicznego,

b) sporządzenie rysunków wykonawczych (warsztatowych),

c) sporządzenie opisu instrukcji, opisu procesu technologicznego, receptury, opracowanie zastrzeżeń patentowych,

d) sporządzenie obliczeń konstrukcyjnych lub innych,

e) sporządzenie obliczenia efektów ekonomicznych na podstawie elementów technicznych,

f) kontrola prac wyszczególnionych pod lit. a) — e),

g) udzielenie pomocy przy próbach, badaniach i produkcji doświadczalnej,

h) wykonanie modelu, prototypu.

2. Opracowania wyszczególnione w ust. 1 lit. a), b), c), d) i e), powinny być wykonane w zasadzie na kalce chyba, że nie będą one wymagały powielenia, wówczas mogą być wykonane na kartonie lub papierze maszynowym.

§ 57. 1. Wynagrodzenie za czynności wyszczególnione w § 56 ust. 1 lit. a) — f) oblicza się mnożąc ilość godzin przewidzianą na wykonanie danej czynności (§ 58) przez podane niżej (w zależności od formatu opracowania, trudności i stopnia wypełnienia arkusza) współczynniki:

1) format: A5 4A A3 A2 A1 A0
współczynniki: 0,5 1 2 4 8 16

2) stopień trudności: skomplikowane złożone proste, łatwe
współczynnik: 1,5 do 2 1 0,5

3) stopień wypełnienia: całkowite niepełne
współczynnik: 1 0,7

2. Obliczoną zgodnie z ust. 1 ilość godzin należy przemnożyć przez stawkę godzinową, ustaloną w ust. 3.

3. Wynagrodzenie za 1 (jedną) godzinę pracy ustala się na 15 — piętnaście złotych i przyznaje się niezależnie od funkcji osoby wykonującej zlecone czynności, o których mowa w § 56 ust. 1 lit. a) — f).

4. Zastosowanie odpowiedniego formatu, o którym mowa w ust. 1 pkt 1), uzależnione jest od skali, w jakiej rysunek danego przedmiotu powinien być przedstawiony. W związku z tym ustala się następujące skale na wykonanie:

1) dla elementu budowlanego

a) rysunku zbiorczego 1 : 20

b) detalu konstrukcyjnego 1 : 20

c) detalu architektonicznego w zależności od wielkości 1 : 5 lub 1 : 1

2) dla narzędzi

a) rysunku zbiorczego 1 : 20

b) detalu 1 : 5

c) detalu elementu drobnego 1 : 1

3) dla urządzeń

a) rysunku zbiorczego 1 : 50

b) detalu w zależności od wielkości 1 : 10 lub 1 : 5

c) detalu elementu drobnego np. bolca, zaczepu, zawleczki itp. w zależności od wielkości 1 : 1 lub 5 : 1

§ 58. 1. Ustala się następujące normy godzinowe na wykonanie:

a) rysunku zestawieniowego (szkicu koncepcyjnego) i opisu technicznego do 5 godz.

b) rysunku wykonawczego do 5 „

c) opisu instrukcji, opisu procesu technologicznego, receptury, opracowania zastrzeżeń patentowych — dla każdej z wymienionych czynności do 5 „

d) obliczeń konstrukcyjnych i innych do 5 „

e) wyliczenia efektów ekonomicznych na podstawie elementów technicznych projektu do 3 „

f) kontroli prac, wyszczególnionych pod lit. a) — e) — 1/5 czasu ustalonego na opracowanie sprawdzanych materiałów.

2. Wynagrodzenie za wykonanie maszynopisu opracowań wyszczególnionych w ust. 1 pod lit. c), d) i e) należy przyznawać zgodnie z obowiązującymi powszechnie normami.

§ 59. Za czynności zlecone, przewidziane w § 56 ust. 1 lit. g) i h) oraz — w przypadkach, w których wynagrodzenie za udzielenie pomocy technicznej nie da się ustalić w myśl §§ 57 i 58 — za czynności zlecone przewidziane w § 56 ust. 1 lit. a) — f) wynagrodzenie ustala się według zasad określonych w uchwale nr 21 Rady Ministrów z dnia 17 stycznia 1962 r .w sprawie zasad gospodarowania bezosobowym funduszem płac w przedsiębiorstwach państwowych. (Mon. Pol. nr 11 poz. 35).

§ 60. W szczególności zgodnie z przepisami powołanej w § 59 uchwały:

1) Przy obliczaniu należności za usługi, na które są określone stawki wynagrodzenia, stawka przyjęta do obliczenia nie może przekroczyć 200% obowiązującej stawki.

2) Przy obliczaniu należności za usługi, na które nie ma ustalonej obowiązującej stawki, należność nie może przekraczać kwoty uzyskanej z przemnożenia ilości godzin potrzebnej do wykonania usługi przez podwójną stawkę godzinową wynagrodzenia pracownika o kwalifikacjach niezbędnych do wykonania tej usługi.

Przez stawkę godzinową wynagrodzenia należy rozumieć płacę godzinową wynagrodzenia zasadniczego z premią należną za wykonanie zadań w 100%.

3) Stosowanie podwyższonych stawek, o których mowa w pkt 1) i 2), może nastąpić wówczas, gdy powoduje to obniżenie kosztów wykonania usługi w stosunku do kosztów, jakie byłyby poniesione w razie zlecenia usługi odpowiedniemu przedsiębiorstwu.

do § 80

§ 61. Pracownicy zakładu (również naczelny inżynier, kierownik komórki wynalazczości, twórca projektu i kierownik zakładu), w którym jako pierwszym projekt został zastosowany oraz osoby i pracownicy spoza tego zakładu, w tym pracownicy zjednoczenia i Ministerstwa mogą być wynagradzani za współudział przy realizacji projektu lub za przyczynienie się do przyśpieszenia jego zastosowania.

do § 80 ust. 1

§ 62. 1. Podstawą do określenia wysokości wypłacania nagrody jest wynagrodzenie twórcy projektu, ustalone i zatwierdzone w trybie określonym w § 25 ust. 1 lit. b), § 29 ust. 2. i § 31 ust. 2 niniejszego załącznika oraz § 70 ust. 1 i 2 uchwały nr 74 Rady Ministrów.

2. W przypadku, gdy projekt został zakwalifikowany jako wynalazek lub wzór użytkowy — do czasu uznania projektu przez Urząd Patentowy za wynalazek lub wzór użytkowy można wypłacić tylko nagrodę ustaloną od wynagrodzenia twórcy projektu, obliczonego jak za projekt racjonalizatorski.

do § 81 ust. 1

§ 63. 1. Pracownikom zakładu (w tym naczelnemu inżynierowi, kierownikowi komórki wynalazczości i kierownikowi zakładu), którzy przyczynili się do zastosowania w tym zakładzie w trybie rozpowszechniania projektu np. zleconego do rozpowszechniania przez jednostkę nadrzędną w drodze administracyjnej (wykonanie czynności, mających na celu zapewnienie środków organizacyjno-technicznych, niezbędnych dla sprawnego rozpowszechnienia projektu) oraz osobom i pracownikom spoza tego zakładu (w tym pracownikom zakładu, który pierwszy zastosował projekt oraz pracownikom zjednoczenia i Ministerstwa) przysługuje w razie zastosowania projektu prawo do nagrody.

2. Przez wynagrodzenie twórcy, na podstawie którego oblicza się nagrodę, rozumie się wynagrodzenie zasadnicze łącznie z ewentualną podwyżką, o której mowa w §§ 64 i 68 uchwały nr 74 Rady Ministrów.

3. Podstawą do określenia wysokości i wypłacenia nagrody jest wynagrodzenie twórcy projektu, ustalone i zatwierdzone w trybie określonym w § 25 ust. 1 lit. b) niniejszego załącznika i § 70 ust. 1 i 2 uchwały nr 74 Rady Ministrów.

do § 80 ust. 3 i § 81 ust. 3

§ 64. 1. Pracownicy współdziałający przy realizacji lub przyczyniający się do przyśpieszenia zastosowania projektu (§ 61) oraz pracownicy przyczyniający się do rozpowszechnienia projektu (§ 63) wprowadzającego nowe normy pracy mają prawo do dodatkowego wynagrodzenia, (wynikającego z ich stosunku do pracy), jeżeli wykonują prace oparte na nowej normie pracy. Dodatkowe wynagrodzenie w tym przypadku stanowi różnicę między zarobkiem tych osób wynikającym z zastosowania poprzedniej normy, a ich zarobkiem wynikającym z zastosowania nowej normy.

2. Prawo do dodatkowego wynagrodzenia (wyrównania), o którym mowa w ust. 1, przysługuje przez okres 6 miesięcy wykonywania danej pracy lub roboty po wprowadzeniu nowej normy.

do § 82

§ 65. Ustalenia wysokości i podziału nagród, o których mowa w § 61 i 63 dokonuje:

1) dla pracowników zakładu oraz osób spoza tego zakładu (z wyjątkiem osób i pracowników określonych w pkt 2) i 3) — kierownik zakładu w porozumieniu z radą zakładową,

2) dla kierownika zakładu i jego zastępców — dyrektor zjednoczenia na podstawie opinii zakładu,

3) dla dyrektora zjednoczenia i jego zastępców oraz pracowników Ministerstwa Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych — Minister na wniosek zakładu,

4) dla dyrektorów instytutów naukowo-badawczych bezpośrednio podległych Ministrowi i Miejskich Zakładów Przemysłu Terenowego Materiałów Budowlanych w Poznaniu oraz ich zastępców — Dyrektor Departamentu Techniki na wniosek instytutu lub miejskich zakładów.

VIII. Rozstrzyganie sporów o ustalenie wysokości efektów i wysokości wynagrodzenia oraz rozstrzyganie innych sporów.

(Rozdział 10 uchwały nr 74 Rady Ministrów)

§ 66. 1. Od decyzji zakładu o częściowym przyjęciu lub odmowie przyjęcia projektu, twórcy służy prawo odwołania się do dyretkora zjednoczenia (§ 31 uchwały nr 74 Rady Ministrów).

2. Decyzja zjednoczenia podjęta w wyniku rozpatrzenia przez Komisję Wynalazczości odwołania, o którym mowa w ust. 1, jest ostateczna.

§ 67. Twórcy przysługuje prawo wystąpienia do zjednoczenia o ustalenie wysokości efektów lub wynagrodzenia w razie przyjęcia projektu, jeżeli twórca nie zgadza się z decyzją zakładu co do wysokości ustalonych efektów lub przyznanego wynagrodzenia (§ 84 uchwały nr 74 Rady Ministrów).

§ 68. 1. Jednostką właściwą do rozpatrzenia odwołań od decyzji dyrektora instytutu naukowo-badawczego bezpośrednio podległego Ministrowi lub dyrektora Miejskich Zakładów Przemysłu Terenowego Materiałów Budowlanych w Poznaniu dotyczącej:

1) odmowy przyjęcia projektu lub częściowego przyjęcia projektu,

2) ustalenia wysokości efektów lub wynagrodzenia jest — Departament Techniki.

2. Od decyzji dyrektora zjednoczenia dotyczącej:

1) odmowy przyjęcia projektu lub częściowego przyjęcia projektu, w przypadku określonym w § 29 ust. 2 (§ 32 uchwały nr 74 Rady Ministrów),

2) ustalenia wysokości efektów lub wynagrodzenia w przypadku określonym w § 29 ust. 2 (§ 32 uchwały nr 74 Rady Ministrów),

3) zatwierdzenia wysokości wynagrodzenia (§ 70 ust. 1 uchwały nr 74 Rady Ministrów),

4) ustalenia wysokości wyliczonych efektów lub wynagrodzenia w przypadku określonym w § 67 (§ 86 uchwały nr 74 Rady Ministrów)

— służy prawo odwołania się do Ministra.

3. Decyzja Ministra dotycząca odmowy przyjęcia projektu lub częściowego przyjęcia projektu podjęta w wyniku:

1) dokonania oceny projektu w przypadkach określonych w § 31 ust. 2, pkt 1),

2) rozpatrzenia odwołania w przypadkach, o których mowa w ust. 1 pkt 1) i ust. 2 pkt 1) — jest ostateczna w toku instancji.

4. Jeżeli twórca nie zgadza się z decyzją Ministra dotyczącą ustalenia wysokości efektów lub wynagrodzenia lub zatwierdzenia wysokości wynagrodzenia (ust. 1 pkt 2), ust. 2 pkt 2), 3) i 4) i § 31 ust. 2 pkt 2), twórca ma prawo wystąpienia do Komisji Rozjemczej przy Urzędzie Patentowym, zwanej dalej Komisją Rozjemczą.

§ 69. W przypadkach określonych w § 87 ust. 2 uchwały nr 74 Rady Ministrów zmiana decyzji podjętej przez Ministra może nastąpić w każdym czasie, nawet przez złożenie stosownego oświadczenia na rozprawie przed kolegium orzekającym Komisji Rozjemczej.

§ 70. 1. Termin wystąpienia do dyrektora zjednoczenia w przypadku określonym w § 67 wynosi 30 dni i liczy się od otrzymania do wiadomości ustalenia zakładu (§ 69 ust. 1 uchwały nr 74 Rady Ministrów).

2. Dyrektor zjednoczenia jest obowiązany do ustalenia wysokości efektów lub wynagrodzenia w ciągu 2 miesięcy od daty otrzymania sprawy oraz pisemnego zawiadomienia o wydanej decyzji twórcy i zakładu, który wydał decyzję podważoną przez twórcę (§ 85 uchwały nr 74 Rady Ministrów).

O przypadku niezałatwienia sprawy w ciągu 2 miesięcy należy powiadomić twórcę i jednostkę nadrzędną oraz podać orientacyjny termin załatwienia sprawy.

§ 71. 1. Odwołanie powinno być złożone za pośrednictwem kierownika jednostki, która wydała zaskarżoną decyzję, w terminie 14 dni od daty zawiadomienia o decyzji. Kopię odwołania przesyła zainteresowany, bezpośrednio do jednostki nadrzędnej.

2. Kierownik jednostki, która wydała zaskarżoną decyzję, może zmienić wydaną przez niego decyzję, jeśli uwzględni całość roszczeń odwołującego się. Nową decyzję należy podjąć w ciągu 14 dni od złożenia odwołania lub w tym terminie przesłać odwołanie wraz z aktami sprawy i swoim wyjaśnieniem do jednostki nadrzędnej.

3. Jednostka nadrzędna jest obowiązana rozpatrzyć odwołanie i wydać decyzję z uzasadnieniem w ciągu 30 dni od daty otrzymania akt sprawy. O przypadku niezałatwienia odwołania w ciągu 30 dni jednostka odwoławcza obowiązana jest powiadomić odwołującego się i jednostkę nadrzędną oraz podać orientacyjny termin załatwienia.

4. O wydanej decyzji jednostka rozpatrująca odwołanie zawiadamia niezwłocznie odwołującego się oraz kierownika jednostki, która wydała zaskarżoną decyzję.

§ 72. 1. W uzasadnionych przypadkach może nastąpić przywrócenie uchybionego terminu jeśli twórca uprawdopodobni, że uchybienie nastąpiło bez jego winy.

2. Wniosek o przywróceniu terminu należy złożyć w przeciągu 7 dni od dnia uzyskania wiadomości o decyzji w jednostce, która ją wydała.

Do wniosku należy dołączyć odwołanie.

3. O przywróceniu uchybionego terminu postanawia kierownik jednostki, który wydał decyzję.

4. Od postanowienia odmownego służy prawo wniesienia w ciągu 7 dni zażalenia do jednostki nadrzędnej, która postanawia ostatecznie o przywróceniu uchybionego terminu i w razie pozytywnego ustosunkowania się rozpatruje odwołanie.

§ 73. Dyrektor zjednoczenia lub Minister podejmując decyzję w sprawie odwołania może utrzymać w mocy zaskarżoną decyzję lub uchylić ją w części lub w całości i wydać nową lub przekazać projekt do ponownego rozpatrzenia jednostce, która wydała zaskarżoną decyzję. W tym przypadku należy udzielić wytycznych lub wskazówek dotyczących sposobu załatwienia projektu.

§ 74. 1. Odwołania, wystąpienia i wnioski, o których mowa w §§ 66 i 67 niniejszego załącznika oraz w § 64, 67, 68 i 70 ust. 1 uchwały nr 74 Rady Ministrów powinny być wpisane do rejestru odwołań i wniosków, prowadzonego przez zjednoczenia odrębnie na każdy rok (wzór załącznik nr 1).

2. Odwołania, wystąpienia lub wnioski wpisane do rejestru należy zaopatrzyć w numer rejstracyjny, łamiąc numer kolejny przez dany rok — np. 1/64.

3. Ustalnia zawarte w § 2 ust. 5 mają odpowiednie zastosowanie.

Załącznik nr 1

REJESTR ODWOŁAŃ I WNIOSKÓW

Nr kolejny	Data wpływu	Określenie jednostki, która wniosek, odwołanie przysłała	Nazwisko (a) i imię (imiona) twórcy(ów) projektu	Nazwa (temat) projektu wynalazczego projekt racjonalizatorski — R wzór użytkowy — Uż wynalazek — W i czego dotyczy	Cel przysłania projektu (§§ 29, 65 pkt 2), §§ 66 i 67 załącznika nr 1 do zarządzenia nr 112 oraz §§ 64, 67, 68, 70 ust. 1 i § 75 uchwały nr 74 Rady Ministrów	Data rozpatrzenia projektu	Sposób załatwienia	Data zwrotu akt	Uwagi
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10

Załącznik nr 2

REJESTR ROZPOWSZECHNIONYCH PROJEKTÓW

Nr kolejny	Data wpływu	Określenie jednostki wnioskującej rozpowszechnienie	Nazwisko (a) i imię (imiona) twórcy (ów) projektu	Nazwa (temat) projektu projekt racjonalizatorski — R wzór użytkowy — Uż wynalazek — W i czego dotyczy:	Data decyzji: 1. przyjęcia lub odrzucenia; 2. zastosowania w produkcji.	Efekty: 1. przewidywane 2. uzyskane.	Data i kwota wypłaconego wynagrodzenia twórcy projektu: 1. I rata, 2. dopłata, 3. ostateczne rozliczenie.	Data i kwota wypłaconej nagrody za przyczynienie się do rozpowszechnienia	Uwagi:
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
				Np. Uz	1	1	1		
							2		
					2	2	3		
				Np. R	1	1	1		
							2		
					2	2	3		
				Np. W	1	1	1		
							2		
					2	2	3		
					1	1	1		
							2		
					2	2	3		

Załącznik nr 2 do zarządzenia nr 112 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 5 czerwca 1964 r.

Załącznik zawiera przepisy dostosowujące organizację spraw wynalazczości w resorcie Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych do postanowień wytycznych stanowiących załącznik do zarządzenia Przewodniczącego Komitetu do Spraw Techniki z dnia 10 czerwca 1963 r., w sprawie zasad organizacji i zakresu działania służb technicznych w dziedzinie wynalazczości (Mon. Pol. nr 53, poz. 268), zwane dalej wytycznymi.

Przez użyte w załączniku określania:

a) zjednoczenia — należy rozumieć zjednoczenia (zarządy) podległe i nadzorowane przez Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych oraz Zjednoczone Zakłady Stolarki Budowlanej,

b) zakłady — należy przez to rozumieć przedsiębiorstwa (z wyjątkiem przedsiębiorstw podporządkowanych Centrali Materiałów Budowlanych — Zarządowi Przedsiębiorstw), instytuty naukowo-badawcze oraz zakłady badań i doświadczeń.

§ 1. Właściwymi do kierowania ruchem wynalazczości pracowniczej w resorcie Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych są działający z upoważnienia Ministra dyrektor Departamentu Techniki oraz odpowiednio dyrektorzy zjednoczeń i zakładów w stosunku do podporządkowanych sobie jednostek.

§ 2. 1. Dyrektorzy Zjednoczeń i zakładów w ciągu 30 dni od daty wejścia w życie niniejszych przepisów przeanalizują obecną organizację spraw z zakresu wynalazczości i zbadają kwalifikację pracowników załatwiających te sprawy w świetle obowiązków ustalonych w § 1 ust. 1 i 2 oraz § 2 ust. 1 i 2 wytycznych w sprawie zasad oranizacji i zakresu działania służb technicznych w dziedzinie wynalazczości, stanowiących załącznik do zarządzenia Przewodniczącego Komitetu do Spraw Techniki z dnia 10 czerwca 1963 r. w sprawie zasad organizacji i zakresu działania służb technicznych w dziedzinie wynalazczości (Mon. Pol. nr 53, poz. 268).

W zależności od wielkości zjednoczenia (zakładu), zakresu działania, rozmiaru prac w zakresie wynalazczości i ilości zgłoszeń projektów wynalazczych dyrektorzy zjednoczeń i zakładów utworzą jednoosobowe lub wieloosobowe stanowiska pracy do spraw wynalazczości lub powierzą wykonywanie tych prac istniejącym komórkom organizacyjnym w służbie technicznej.

2. W przypadku utworzenia jednoosobowego samodzielnego stanowiska pracy do spraw wynalazczości należy jednocześnie ustalić osobę jego zastępcy.

3. Jednoosobowym komórkom do spraw wynalazczości mogą być w uzasadnionych przypadkach (np. w razie niepełnego wykorzystania pracownika tej komórki w zakresie wynalazczości) powierzone dodatkowe zagadnienia wchodzące w zakres służby technicznej.

§ 3. 1. Dyrektorzy zjednoczeń i zakładów, których wykaz ustalony został przez Departament Techniki oraz przesłany do wymienionych jednostek, obowiązani są do utworzenia jednoosobowych lub wieloosobowych stanowisk rzecznika patentowego oraz do umożliwienia kandydatom na rzeczników wzięcia udziału w szkoleniu z oderwaniem od pracy. Terminy i miejsce szkolenia ustalone są przez Departament Techniki.

2. Przy ustalaniu kandydatów na rzeczników należy mieć na uwadze pracowników komórek wynalazczości danej jednostki, jeżeli pracownicy ci posiadają kwalifikacje określone w rozdziale 2 pisma okólnego nr 2 Prezesa Urzę-

du Patentowego Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej z dnia 20 czerwca 1963 r. w sprawie organizacji i zadań służb do spraw ochrony interesów państwowych w zakresie wynalazków i wzorów użytkowych (Wiadomości Urzędu Patentowego nr 4 z 1963 r., poz. 27).

3. Powołanie stanowisk pracy rzecznika patentowego (ust. 1) oraz stanowisk pracy do spraw wynalazczości (§ 2 ust. 1) powinno nastąpić w ramach posiadanych etatów z tym zastrzeżeniem że komórkom tym należy zapewnić możność wykonywania ciążących na nich zadań.

4. Pracownicy zatrudnieni w komórkach organizacyjnych prowadzących zagadnienie wynalazczości powinni w zasadzie posiadać kwalifikacje wymagane dla pracowników działów technicznych.

5. Rzeczników patentowych posiadających kwalifikacje określone w rozdziale 2 pisma okólnego Prezesa Urzędu Patentowego wymienionego w § 3 ust. 2, uznaje się pod względem uprawnień do wynagradzania — w tym do premiowania i nagradzania w zakresie obowiązującym w zjednoczeniu lub zakładzie, za równorzędnych z kierownikami działów technicznych.

6. Zasady wynagradzania pracowników służb wynalazczości oraz rzeczników patentowych zatrudnionych w instytutach naukowo-badawczych podległych Ministrowi Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych ustalone są oddzielnie.

§ 4. 1. Obowiązki rzeczników patentowych, o których mowa w § 3 ust. 1, określone są w rozdziałach 3 i 4 pisma okólnego Prezesa Urzędu Patentowego wymienionego w § 3 ust. 2.

2. Wytyczne dotyczące obsługi przez rzeczników patentowych przedsiębiorstw w zakresie budownictwa oraz przemysłu kluczowego i terenowego materiałów budowlanych ustalone zostaną przez Departament Techniki po przeszkoleniu rzeczników i uzyskaniu przez nich uprawnień w tym względzie.

§ 5. Komórki wynalazczości obowiązane są do współpracy w zakresie wynalazczości, a w szczególności w sprawach dotyczących ochrony patentowej z rzecznikami patentowymi, o których mowa w § 3 ust. 1 oraz ośrodkami informacji naukowo-technicznej i ekonomicznej.

REDAKCJA I ADMINISTRACJA
MINISTERSTWO BUDOWNICTWA
I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH
Warszawa, ul. Żurawia 3/5

Telefon Redakcji:
Centrala 21-05 wewn. 585
Telefon Administracji:
Centrala 21-05 wewn. 424

Warunki prenumeraty Dziennika Urzędowego Ministerstwa Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych — prenumerata roczna zł 42,—. Cena pojedynczych egzemplarzy niezależnie od objętości zł 2,—. Wpłacać należy do Narodowego Banku Polskiego V Oddział Miejski w Warszawie na konto: „Ministerstwo Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych — Departament Administracyjno-Budżetowy nr 1529-91-867. Cz. 8. Dział 7. Rozdział 3".

Cena zł 2.

OPŁATA POCZTOWA UISZCZONA RYCZAŁTEM

(miejsce na adres odbiorcy)

Adres zwrotny: Warszawa, ul. Żurawia 3/5

Zakł. Graf. „Tamka", W-wa. Nakł. 10525+25 egz. Zam. 1144/64. Z-13.